

3- daagse Hasselt 30 mei tot en met 1 juni 2009

Van uw verslaggever ter plaatse.

Dag 1 Iedereen was stipt op tijd om de fietsen en de bagage in te laden, het afscheid was kort maar hevig. De karavaan zette zich om 8u in beweging.

Na een té voorspoedige reis (minder dan 2u) waren we véél te vroeg in de Minderbroedersstraat aan “ons” hotel Portmans. Daar de kamers pas om 14u beschikbaar waren moesten we, na het wegbrengen van de auto’s, al op zoek naar een rustig (voor wij er waren toch) terrasje om de tijd zoek te maken. Goed dat D & D al op prospectie waren geweest.

Omkleden in de hall was een noodzakelijk kwaad maar rond 12u gingen we toch van start voor de eerste etappe. Op het eerste stuk “onverhard” was Willy “ de gelukkige van de dag”: de eerste leuke band!

Na een verder rustige tocht van 76km, met een stop na 40km in de Abdijhoeve in Houthalen, waren we rond 16u terug op ons vertrekpunt waar een paar weldoende halve liters het vochniveau weer op peil moesten brengen. Een verkwikkende douche deed de rest.

Om 19u konden we aan tafel in de Orangerie. Lekkere spinaziesoep, matige gehaktballen in tomatensaus met frietjes à la carte maar géén dessert! Jammer!!

We hadden (on-)geluk: het was dit weekend Hasselt-Live, een soort Gentse feesten maar veel traager! Dat belofde!

Ondertussen leerden de slimmen onder ons weer een paar nieuwe ,moeilijke woorden zoals:

Patrofacie: je ouders OPETEN als begrafenisritueel. Smakelijk!!

Copoclefilie: Manisch verzamelen van sleutelhangers. Je moet het maar weten.

In de groep werden een paar look-a-likes ontdekt: Filip O : Lance (the boss) en Kurt VH kreeg de passende naam Bjarne Riis

Na het eten gingen we even de stad in. Op het plein voor het Hoog Huis kregen Steve Stevaert en Bert Anciaux ons in de gaten en wij hen! Er was veel ambiance in de stad en veel lawaai!

De oudste en de jongste gaven eerst de pijp aan Maarten en keerden terug naar Portmans. Verder geen commentaar over het nachtleven. Van horen zeggen is niet zeker!!

Dag 2 Na een voor sommigen té korte nachtrust, met rare dromen die toch geen bedrog bleken te zijn, konden we in het hotel aan tafel voor een stevig ontbijt: het was dik in orde!! Zelfs zij die anders weinig eten (zeggen ze) konden zich nu niet bedwingen.

Bij de voorbereidingen voor de start kwam deze jongen tot de vaststelling dat er een lekkie in z'n achterband zat zodat al onmiddellijk moest gewerkt worden.

Na een wat aarzelende start, er reden weer enkele "lijken" mee, geraakten we toch weer goed op gang maar na 25km, langs het Albertkanaal, was het weer van dat! DDW had ruzie met z'n lekke achtertube!!

De 1-ste stop na 41km was een welkome adempauze aan De Visput. De "lijken kregen stilaan een wat normale huidskleur. Een goede 40km verder volgde de 2-de stop: weer in de Abdijhoeve van gisteren. Ze kenden ons daar nog!! Ronald leerde dat koffie drinken terwijl D&D moppen tappen hetzelfde effect heft als lijden aan Parkinson!!

Toen de Dirkies gingen vertellen over hun "avondschool-tijd" kwam de ganse groep niet meer bij, vooral bij het vervoegen van het ww fenêtre was er hilariteit alom. Rond 17u kwamen we gezond en wel terug thuis bij Raf en Yvonne en Dirk en Rita.

Het avondmaal was deze keer van betere kwaliteit: minestrone soep, kipfilet met kroketjes en champignons. Lekker maar toch wat weinig voor de "jeugd". Ook nu geen dessert!

Anderhalf uur later hadden sommigen al weer honger: een flinke hotdog met een grote braadworst kon er al weer in!! Het nachtleven was veel rustiger dan

de vorige avond. Hasselt was niet meer zo live. Van de Gentse feesten kunnen ze nog wat leren.

We zijn benieuwd hoe ons dagprogramma er morgen zal uitzien : we weten immers niet wanneer we de kamers moeten ontruimen.

Dag 3 Het ontbijtbuffet om 8u was verzorgd, stevig, gevarieerd en gezond. Wie wil er nog meer? Kurt en Filip misschien? Kunnen die eten zeg!

Bart ont-brak op het appel. Later bleek waarom. Daar men nooit te oud is om te leren kregen we tussen de broodjes door ook nog enkele nieuwe gezegden te verteren: Een put kan men blijven delven!

Open wonden genezen niet snel!

Gelukkig moesten slechts 2 kamers ontruimd worden zodat we na de slotrit nog konden douchen om fris naar huis te gaan.

Om 9.20u gingen we van start, zonder Bart. De meesten waren frisser dan de dag voordien, het weer was wat warmer en zonniger maar het bleef vrij winderig. Het parcours bevatte de gebruikelijke stukken "onverhard" waar we deze keer zonder brokken doorkwamen.

Na 40km ontdekte Danny, weer hij, in de vlucht en heel mooi terras op de binnenkoer van de gewezen brouwerij St.-Rochus te Ulbeek. Heel rustig, even toch, met een zeer vriendelijke bazin en haar knechtje (die al 20 jaar ook haar echtgenoot bleek). Overal waar we wegreden was **Gent beter gekend!**

Vol goede moed en ook nog wat anders, gingen we op pad voor het laatste fietsdel van onze 3-daagse. Voor de 1-ste keer zat er een pittig klimmetje in van zo'n 250m. Die vind je wel meer op de rand van Haspengauw. Danny was daar niet zo blij mee. Toch heeft hij nog een andere fietser ingehaald!!! Eén die was lekgereden!! Met links en rechts grote boomgaarden was het een lust voor been en oog.

Rond 13.45u waren we terug bij Portmans. Toen moesten we alleen nog douchen, inpakken en wegwezen. Nog vóór half 3 was iedereen present, of

toch bijna iedereen! Cedric ontbrak nog: die zat nog rustig op z'n kamer te wachten (tennis?).

De terugtocht over Brussel verliep zo vlot dat we nog voor half 5 aan De Nachtegaal stonden.Het "ontvangstcomité" stond ons al op te wachten. Ondanks de zware verhalen bemerkte ik toch geen enkele deegrol in de handtas van de dames!!

KURT was content.Hij had zich beter gevoeld dan vorig jaar(op de fiets) en verdiende de naam BJARNE als begeleider van D&D.

FILIP Lance Oliepul peddelde rond aan 100 toeren per minuut alsof het geen moeite kostte.

Sinds CEDRIC afgestudeerd is heeft hij ook andere "vloeibaarheden" ontdekt maar alleen met mate(n). Toch bedankt voor het vele kopwerk!

DDW's maag kan de combinatie van gehaktballen in tomatensaus en halve liters niet aan.

DDC haalt 's nachts de tapijten van de trap zodat de anderen niet zouden struikelen!

DH is een schatbewaarder van onschatbare waarde, hij kan alleen niet

verdragen dat er iets over is!

WDR is verkozen tot Ridder in de Orde van de Gulle Lach en kreeg ook de prijs

voor de snelste bandbreuk.

BM werd verkozen tot Pechvogel van het weekend. Maar alles heeft zijn voordelen: Bart zag het meeste van ons allen in Hasselt by Night met een gratis rondrit door de stad.

WH was oersterk, dag en nacht. Een toonbeeld van de Gentse force!

Ondergetekende RC kon niet meer wegsteken dat hij last heeft van Parkinson, vooral als hij koffie wil drinken!

Aan alle "bestuurslichamen" met echtgenote: bedankt voor het gezelschap!

Alle fietsers wens ik goede herinneringen aan deze 3-daagse, ook Bart, en tot volgend jaar in Hasselt of ergens anders!

En nog dit: Dirk, je knooppuntenkaartjes waren perfect! GOE BEZIG, MAAT!

Ronald